

Da Heksen røg i luften

Hans og Grete på Malmø Opera

Af Benny Welinder

9. december d.å. havde Malmø Opera repremiere på den opsætning af Engelbert Humperdincks opera *Hans og Grete*, som de første gang viste 20. december 2014. Linus Fellbom er ansvarlig for regi og lyssætning, Dan Porta for scenografi og kostumer. Hans og Grete synges af Emma Lyrén og Hanna Husáhr, deres forældre af Danka Milacic og Daniell Hällström og Heksen af Jonas Duran. Forestillingen dirigeres af Ville Matvejeff/Magnus Fryklund.

Hans og Grete udspiller sig dels i en hverdag, hvor børnene må døje sult og barsk mishandling fra forældrenes side, dels i en fantasiverden, som både rummer adskillige smukke elementer, men som så sandelig også i mange passager er overordentlig skræmmende. Mange dygtigt udformede visuelle indslag sætter liv i forestillingen for både små og store tilskuere: Ondskabens redskaber, de dansende koste, er overordentlig flot lavet, de 14 engle, som børnene påkalder i deres aftenbøn, når Ole Lukøje får tag i dem, ankommer på en rørende måde, som man aldrig havde tiltroet engle. Morgenduggens Fe er en poetisk kæmpefugl på røde storkeben, som hejses ned fra teaterloftet. Heksen er et fremragende studium i kostumering og maskering, og sluts scenens voldsomme apoteose, hvor de forsvundne børn, som Heksen har brændt til peberkager, kommer til live igen i takt med hendes dramatiske endeligt, får virkelig teatret til at ryste. Her er noget for alle, som godt kan lide at se noget ske.

Musikken er mere end almindelig god. Mærket, som den er af et intimt kendskab til Wagners gøren og laden, kan den synes at være uegnet til en eventyropera for børn, men dels er der tale om en Wagner-light musik, dels er det stærke islag af de dejligste tyske folkemelodier ("Suse, liebe, Suse", "Ein Männlein steht im Walde", "Der Besen, der Besen, was macht man damit", m.fl.) med til at gyde olie på orkesterbrus, ledemotiver og mestersangerrecitativer.

Det er blevet sagt om Humperdincks opera, at "Af alle de værker, som de rendyrkede Wagnerepigoner frembragte, er egentlig kun et eneste reddet fra forgængeligheden. Det er Engelbert Humperdincks *Hans og Grete* fra 1893." Og når musikken så bliver spillet, og der synges så fortræffeligt, som tilfældet var ved repremieren, er der kun et at sige, nemlig at opfordre så mange voksne som muligt til at gribe fat i så mange børn som muligt for i fællesskab opleve glæden ved musikken og dramatikken, som den lige nu og indtil 21. januar 2018 manifesterer sig på Malmø Opera.